

The background of the poster is a detailed painting of hands holding a red shroud and floral patterns. The DLUM logo is in the top left corner.

dlum
DRUŠTVO
LIKOVNIH
UMETNIKOV
MARIBOR
TRADICIJA OD 1920

Vabljeni mladi 2022

Razstava del izbranih mladih umetnikov natečaja
Vabljeni mladi 2022 v organizaciji DLUM, gostuje v
Avli GT22, Glavni trg 22, Maribor, 10. 6.–1. 8. 2022

Lara Ališić

Miha Erič

Klavdija Jeršinovec

Petja Kolenko

Karolina Radotić

Svitlana Ryabishchuk

Tajda Stiplovšek–Jug

Dominik Štibernik

Arijel Štrukelj

Manca Žitnik

Vabljeni mladi 2022

»Vse to se je že zgodilo in vse se bo ponovilo.« Tako J. M. Barrie v zgodbi o Petru Panu opiše krogotok časa, krogotok lekcij veselja, narave, tistega znotraj nas. V tej gotovosti je morda malo grenkobe, a njen okus prekrije zaupanje v stanovitnost, da je ne glede na vse vsaj nekaj vedno na svojem mestu. Pomlad. In z njo že več kot dvajset let povabila mladim umetnikom, da pogumno predstavijo svojo ustvarjalnost.

Čez prag natečaja Vabljeni mladi 2022 je strokovna žirija tokrat povabila deset mladih umetnikov, ki so jih prepričali s svojim talentom, z raziskujočim in s kritičnim pristopom pri interpretaciji vsebine, v premišljevanju o kompleksnih konceptih in aktualnih temah ter s suverenim obvladovanjem uporabljenih likovnih tehnik. Navdihujoče je opazovati, kako je slednjih vsako leto več, eksperimentalnih in

Vabljeni mladi

kombiniranih, hkrati pa tudi vedno več avtorjev, ki drzno ustvarjajo v različnih tehnikah, in to istočasno na različnih delih. Vseeno so dela, izbrana na razstavo – letos ta gosti v Avli GT22, lučaj stran od Galerije DLUM, kjer v tem času že razstavljata lanski nagrajenki natečaja, zmagovalka in dobitnica listine Primavera – pretežno slikarska, a najdemo tudi kolaže, skulpturi, instalacijo, digitalne in analogne grafike. Nabor letošnjih umetniški del mladih avtorjev je tako živ, bogat in motivno globok, da ob njem zbledi še tista drobna stereotipna grenka sled cikličnosti, ki bi se v času mogla pripetiti.

Likovna praksa Svitlane Ryabishchuk temelji na njeni rodni, ukrajinski narodni kulturi, na sovjetski ikonografiji ter človeški izkušnji procesa integracije v nov družbeno-kulturni prostor. Serija del, s katerimi se avtorica predstavlja na razstavi, je postavljena v kontekst rusko-ukrajinske vojne, konkretnije pa obravnava napad, v katerem je bilo 16. marca 2022 v Chernihivu ubitih deset civilistov, ki so čakali v vrsti na kruh. Vektorsko spremenjene podobe grafik izhajajo iz virtualne igre Township, ki v

računalniškem okolju ponuja možnost združitve kmetijske dejavnosti in urbanega gradbeništva. Odtisi sitotiskov dajejo naključno nastale vzorce, ki ponazarjajo oblike ruševin, uničenje, razdejanje, rezultat vojne strategije, ki so v asociativni relaciji s preprosto estetiko vojaških (in drugih) diagramov Davida McCandlessa (1971–) in so sorodni infrardeči fotografiji – ta kaže človeškemu očesu nevidno ali pa uniformno tisto, pred čemer si zatiska oči – tihožitja resničnega življenja.

Doživetja stvarnosti in občutki od tam in iz podzavesti mlade slikarke Karoline Radotić se izpod njenih čopičev slikajo v fantazijske pripovedi močnih barv, ki so v svoji narativnosti blizu delom hrvaške naivne umetnosti. Njene slike so v občutju intenzivna, porogljiva in mestoma muhasta. V nasičenosti figur in njih večplastni simboliki pa tudi v vsebinski navezavi na negotovost spominjajo na likovni izraz Hieronymusa Boscha (ok. 1450–1516), v ustvarjanju napetosti s poudarjanjem praznine v nadrealističnem slogu pa lahko včasih zaznamo tudi tesnobno enigmatičnost Salvadorja Dalíja (1904–1989).

Vabljeni mladi

Predstavnik redko zastopanega kiparstva na letošnji natečajni razstavi je Arijel Štrukelj, tudi njegova dela pa utelešajo sile nezavednih, zavednih, osebnih in družbenih napetosti, ki so ujete v klasične kiparske materiale in v prostor razpete segajoče forme. Polne asociacij so in so pravzaprav premiki, ki želijo potešiti človeško potrebo po haptičnem dojetanju ter metafora človeške ujetosti, ne toliko v lastno telo, kolikor v omejitve lastnih prepričanj. Mladi kipar osvetljuje oblike svojih plastik z besedami o motnjah podzavesti, ki vsakodnevno zaznamujejo naše življenjske poti in o prizadevanju napetostnih točk, ki duši ustvarjajo abstraktno telo. Pri tem je zaznati naslon na tradicijo modernističnega abstrahiranja organskih oblik v stilizirano biomorfno, ki s svojo izčiščeno izpeljavo poudarja estetske in izrazne značilnosti materiala.

V odmiku od figuralike, v monokromatski barvni paleti in kakor pravi sama, v »/.../ distanci od manipulacije medijev in socialnih omrežij ter individualizma in egoizma, med katerima se dandanes vedno bolj briše razlika«, se nam na razstavi s svojim delom predstavlja Klavdija

Jeršinovec. V geometrijskem minimalizmu, ki je umetničin značilen likovni jezik, bi lahko njen navdih pripisali črnini platen Franka Stelle (1936–), v vtisu pa na čisto (črno) plastično govorico Sandija Červeka (1960–). Toda Klavdija se obenem odmika od obeh, saj v svojem minimalizmu ne zavrača vsebine, hkrati pa skozi ustvarjanje prepozna lastne misli in na površini zavestno ustvarja polja harmoničnih možnosti.

Manca Žitnik se v svojem aktivnem ustvarjanju preizkuša predvsem v instalacijah, na zdajšnji razstavi pa je na ogled njena slika na platno. Z uporabo barv v sprejih in v tehniki »stencil art«, oziroma z uporabo šablone, je mlada umetnica s premiki in z zamiki, s ponovitvami in plastenjem retoričnega vprašanja v optimističnem koloritu uspela odkriti in obenem zakriti ključno idejo svojega dela, istočasno pa poseči v vedno odprto rano diskurza o (sodobni) umetnosti. Njen edinstven in inovativen pristop se kaže tudi v spajanju tehnike ulične umetnosti s klasičnimi pristopi.

Na razstavo izbrana dva linoreza Mihe Eriča dokazujeta umetnikovo mojstrsko obvladovanje

Vabljeni mladi

klasične grafične tehnike, prav tako pa njegovi listi z naknadnim ročnim koloriranjem stopajo nasproti slikarstvu. Nadrealistične pokrajine, opustošene življenja, a ne vseprisotne tenzije, puščajo gledalca na hladni distanci in ga postavljajo v prostor teme ozkih ulic, zarezetkanih celic in zastrtih senc, s čimer v njih najdemo ideološko sled motiva odprtega okna in romantičnega hrepenenja Casparja Davida Friedricha (1774–1840), po drugi strani pa skrivnostne temačnosti Carla Gustava Carusa (1789–1869). V očarljivih domišljjskih detajlih, ki sta jih povzročila bolečina rezkarskega nožka in gosta barva premaza matrice z minljivostjo, tli občutek pričakovanja (konca), za njim pa svojevrsten psihološki avtoportret nekega dela notranjosti mladega grafika.

Laro Ališič v umetnosti navdihujejo nasprotja in razmisleki o kontrastih. Njena platna prevevajo kontrapunkti med moškim in ženskim principom, med aktivnim in pasivnim, med telesnim in duhovnim, med fizičnim in metafizičnim, kar

je prepoznati v vehementni izbiri živih barv, pa v gestikulaciji kolažiranih atributov, ki skozi nizanje segmentov pripovedujejo zgodbe različnih plasti identitet, ki si jih določamo. Ena izmed njih – spol – drsi v Larina dela v podobni kromatični maniri, vendar manj neposredno kot pri mariborski slikarki Jasni Kozar (1952–). Svežina sožitja paradoksov družbeno ustvarjenih hierarhij na delih mlade umetnice je navsezadnje v vedrem nasprotju s feminističnim vnemo na primer Judy Chicago (1939–).

Tudi Dominik Štibernik v svojem umetniškem udejstvovanju premišljuje razmerja in pozicije moči moškosti, ženskosti ter objekta in subjekta. V kompoziciji kuhinjskih nožev se zgleduje po seriji *Concetto spaziale* Lucia Fontane (1899–1968). Mladi umetnik je zarezze kot simbol akcije, spremembe, subtilnega namiga na nasilje na platnih Fontane nadomestil s konkretnimi, dejanskimi noži, s katerimi potencira in uteleša vitalnost sile ter agresijo v svojem delu. Sam

Vabljeni mladi

umetnik pravi, da v njem »izpostavlja vzgib moškega umetnika, ki študira, 'kleše' in uporablja žensko telo, problematizira specifično tradicijo in zapuščino umetnosti kot prostora superiorne pozicije moškega umetnika.« Ornamentalno teksturirano steklo, ki z okvirjem zapira kompozicijo v prostor, postane element voyaerizma in gledalca konfrontira s perečimi vprašanji odnosa do vzpostavljenih entitet.

Svojevrstna kolažna tehnika iz odpadnih plastičnih materialov je likovna artikulacija Petje Kolenko. Ideje za motive svojih del umetnica črpa iz besedil popularnih pesmi, posamezne verze skladb pa likovno interpretira v dobesedno ilustracijo ali utelešeno intimno osebno tolmačenje. Kolaži tako segajo na različna področja družbene in okoljske problematike, ki preizprašujejo številne ustaljene paradokse, v likovnem in slogovnem pogledu pa so ravno tako kolaž različnih tipov sodobne umetnosti – zinov, stripovske, grafitarske, ulične in še kakšne, ki se barvajo v tonih modernih glasbenih ritmov

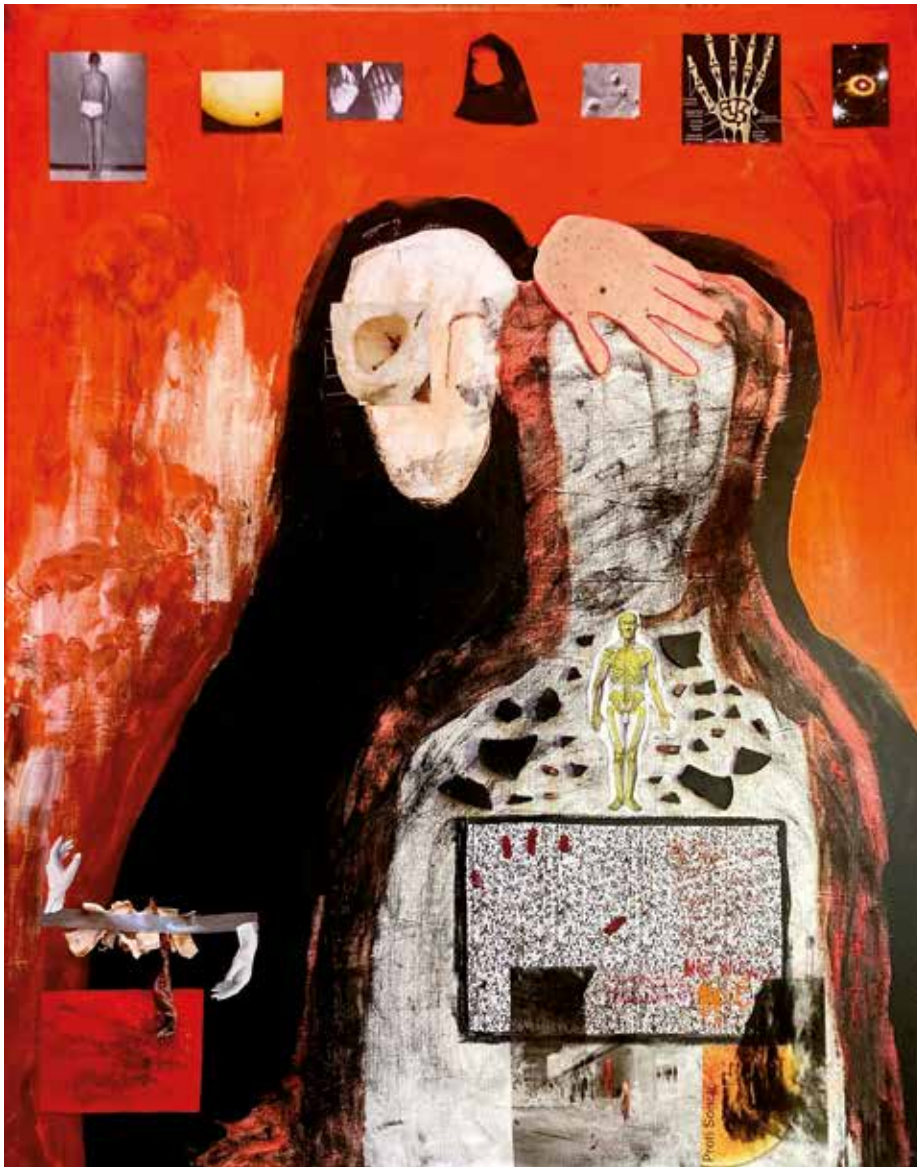
in žanrov. Zaradi vizualne harmonije s pesmimi lahko Petjina dela povežemo z oljno sliko *Blue and Green Music* (1919–1921) Georgie O’Keeffe (1887–1986).

Tajdo Stiplovšek-Jug zanimata fenomen in pomen identitete, ki pa ju sama raziskuje na področju selfie filtrov. Na principu delovanja digitalnih filtrov družbenih omrežij je namreč ustvarila njihove analogne različice, s to materializacijo pa je otipljivo ter na humoren in grotesken način opozorila na pasti idealizacije, na problematiko soočenja z lastnim telesom, tudi njegovega sprejemanja. Pri avtoportretu, pa naj vanj štejemo tudi t.i. »sebke« namreč ne gre zgolj za patološki narcisizem, ki je vsekakor je ključen motiv nastanka le teh, temveč pri njem na površje splava tudi dobršnja mera notranjih stanj (nedvomno tudi travm) potretiranja, ne glede na to, ali gre za podobo Dürerja (1471–1528) ali nas samih z zverinskim gobcem in ušesi.

Kristina Prah

Lara Ališić

(1998)



Rodila se je v Mariboru. Trenutno obiskuje Pedagoško fakulteto v Ljubljani, smer likovna pedagogika, kjer opravlja dodiplomski študij. V svojih delih se ukvarja predvsem s kombinirano tehniko s poudarkom na kolažu in asemblažu, v vsebini svojih del pa razmišlja o kontrastu med aktivno in pasivno energijo, moškim in ženskim principom, telesnim in duhovnim, življenjem in smrtjo. Živi in ustvarja v Mariboru in Ljubljani.

lara.alisic@gmail.com

041 398 633

01. Kosti, 2022, kombinirana tehnika, platno, 100 × 80 cm

Miha Erič

(1991)

Miha Erič je diplomirani oblikovalec vizualnih komunikacij – ilustrator. Je samozaposlen v kulturi kot grafik in instrumentalist.

Leta 2009 je končal strokovno smer »tehniki oblikovanja« na Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo Ljubljana. Diplomiral je leta 2013 na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Pridobil je naziv diplomirani oblikovalec vizualnih komunikacij, smer ilustracija.

Skupaj z intermedijsko umetnico mag. Natalijo Šepul Erič je leta 2015 ustanovil Zavod za izobraževanje, umetnost, glasbo in kulturne dejavnosti Orbita, znan po številnih likovnih in glasbenih projektih tako v Sloveniji kot tudi v tujini. V sklopu zavoda vodi in izvaja koncerte, delavnice, predavanja, poučevanje, prostovoljske akcije...

Aktiven je v likovni in glasbeni umetnosti. Kot likovni umetnik ustvarja na področju umetniške grafike, letno ima vsaj 3 samostojne razstave ter več skupinskih in vodi delavnice grafike visokega tiska – linoreza, lesoreza, visokega bakroreza. Periodično, na vsaka 3 leta izda knjigo svojih likovnih del v samozaložbi Orbita. Od 2020 skupaj z ženo vodi kulturno umetniško društvo in galerijo Salsaverde v Izoli kot kustos, galerist in idejni vodja, kjer letno organizirajo 15 razstav in druge kulturne dogodke.

info@miha-eric-art.com

041 968 270



02. Sporazum, 2019, linorez, 30 × 40 cm

Klavdija Jeršinovec

(1987)

Akadska magistrica scenskega oblikovanja, ki kot vizualna umetnica deluje na področjih kostumografije, ilustracije, slikarstva in umetniških zinov. V svojih delih se loteva raznih tem trenutne družbe, največkrat pa odslikava pozicijo žensk v kulturi. Okolje, v katerem biva, ji je v nenehno inspiracijo. Za svoje udejstvovanje v kulturi je prejela več pohval in priznanj. Največ ji pomenita Prešernova nagrada za študente in nagrada Mladi avtor z Ex-tempora Piran. Živi in ustvarja na Vrhniki.

kjoblikovanje@gmail.com

031 782 418



03. 47-19, 2019, akril, platno, 80 × 90 × 4 cm

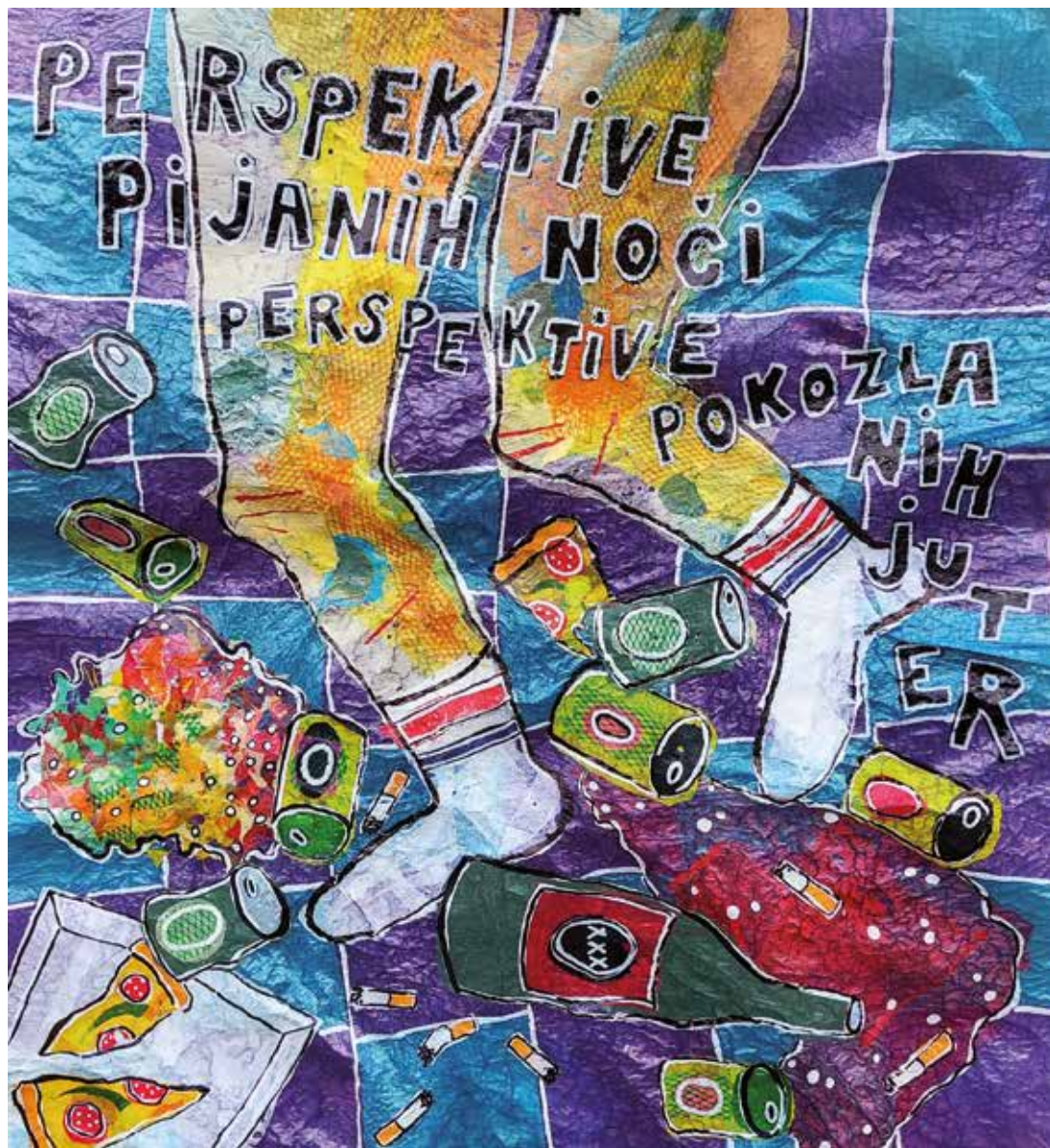
Petja Kolenko

(1994)

Petja Kolenko je rojena leta 1994 v Murski Soboti. Leta 2021 je pod mentorstvom Zore Stančič na Pedagoški fakulteti v Ljubljani zaključila magistrski študij likovne pedagogike. Aktivna je na številnih področjih kulture in umetnosti; kot študentka je na področju muzejsko-galerijske ter likovne pedagogike več let aktivno sodelovala z Mednarodnim grafičnim in likovnim centrom - MGLC v Ljubljani, sodeluje pri organizaciji različnih festivalov in dogodkov (Grossmannov festival filma in vina, Petroleum Beat festival), v soorganizaciji drugih kulturno mladinskih ustanov in društev izvaja ustvarjalne likovne delavnice za različne starostne skupine, ukvarja se z grafičnim oblikovanjem, oblikuje unikatne modne dodatke, trenutno pa projektno deluje kot sodelavka priznane neodvisne glasbene založbe Dallas Records. Do sedaj se je s svojo likovno produkcijo predstavila na nekaj skupinskih ter samostojnih razstavnih projektih tako doma kot v tujini (Galerija Pogled; Bienale slovenske neodvisne ilustracije; Ulična galerija Pekarna; Mergentalerjeva ulična galerija Layerjeve hiše in drugo). Živi in ustvarja v Ljutomeru.

petjakolenko@gmail.com

031 759 882



04. Perspektive, 2020, kolaž, termično obdelane plastične mase, risba, akrilni flomastri, 80 × 70 cm

Karolina Radotić

(1998)



Mlada umetnica se predstavlja pod umetniškim psevdonomimom "Kuci". Rojena je bila v Postojni. Po končanem srednješolskem izobraževanju se je redno zaposlila, ob delu pa pričela s študijem na Visoki šoli za risanje in slikanje Arthouse v Ljubljani. Trenutno obiskuje tretji letnik programa slikarstvo. O svojem stilu pravi, da je 'mešanica ekspresionističnega, grotesknega, nadrealističnega in fantazijskega sloga slikarstva'. V svoje slike rada vključuje simbole, njena dela pa vedno pripovedujejo zgodbe, ki jo navdihujejo v resničnem življenju. Najraje ustvarja v tehniki akrilnih barv in v tehniki pastela.

Do sedaj je samostojno razstavljala v Planini v kulturnem domu (2017), v Mladinskem centru v Postojni (2018), v Centru za mlade v Domžalah (2020), v Institutu AAMI Ljubljana (2021) ter v Galeriji ZDSLJ v Ljubljani, v okviru razstave Mladi umetniki 2022. Ob svoji redni zaposlitvi se ukvarja tudi z risanjem po naročilu, riše portrete in karikature.

karolina.radotic@gmail.com

070 816 085

05. Sagitta, 2022, tempera, akrilne barve, karton, 140 × 80 cm

Svitlana Ryabishchuk

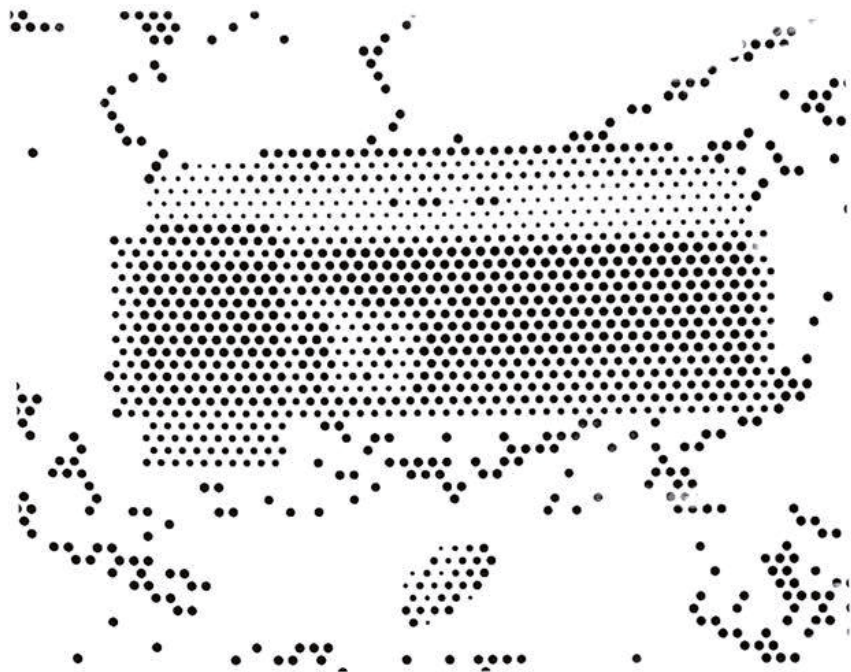
(1998)

Svitlana Ryabishchuk, rojena v Cherkasyju v Ukrajini, je univerzitetna diplomirana slikarka, ki živi in dela v Ljubljani. Leta 202 je zaključila dodiplomski študij slikarstva na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje leta 2020 pod mentorstvom prof. Bojana Gorenca in doc. dr. Petje Grafenauer. Trenutno opravlja magistrski študij iz slikarstva in grafike, na področju katerih tudi ustvarja.

Likovna praksa umetnice temelji na ukrajinski narodni kulturi, dediščini, folklori, sovjetski ikonografiji in človeški izkušnji integracije v nov družbeno-kulturni prostor. Ustvarjanje avtorice je v veliki meri povezano s preiskovanjem narodne motivike v umetnosti sovjetskega obdobja znotraj izraza umetnosti totalitarnega režima. Pri tem jo zanima poskus ohranjanja, arhiviranja in prenašanja kulturne vrednosti objekta s preobrazbo likovnega motiva in podobe.

svitlana8925@gmail.com

040 657 272



06.Ten of us in line, 2022, sitotisk, 51 × 72 cm

Tajda Stiplovšek-Jug

(1999)

Diplomirala je leta 2022 na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, smer kiparstvo. V letošnjem šolskem letu kot absolventka nadaljuje delo na akademiji ter se pripravlja za vpis na magisterij. V okviru Erasmus izmenjav se je leta 2021 šolala na likovni univerzi v Linzu, smer kiparstvo-transmedialni prostor. V času izmenjave je sodelovala pri skupinski razstavi Transport v Valie Export Kubusu na Dunaju. Istega leta je bila povabljena k sodelovanju v skupinski razstavi Dreams/Nightmares v galeriji WHA v Linzu. Leta 2018 je osvojila prvo mesto na natečaju za izdelavo plakata Zimskih olimpijskih iger. V letih 2019 in 2020 je sodelovala z manjšimi grafično-oblikovalskimi podjetji. V letu 2021 se je udeležila Erasmus+ projektov v Romuniji, Latviji in Turčiji. V Sloveniji in samostojno je razstavljala aprila 2022 v Galeriji kiparskega oddelka Akademije za likovno umetnost (Pita). Poleg vizualne umetnosti se zadnja leta ukvarja tudi s tetoviranjem.

tajda.stiplovsek.jug@gmail.com

040 829 380

07. Try these awesome 4 analog selfie filters, mešana tehnika, 180 × 120 × 110 cm

Dominik Štibernik

(1993)

Zaključil je študij konceptualizacije prostora na Akademiji AVA. Je interdisciplinarni umetnik, ki v teoriji raziskuje koncepte, kot so objekt/subjekt, spol, moškost, ženskost, spol, rasa, telo ter pozicijo moči na podlagi omenjenih kategorij. V svoji praksi se večinoma izraža skozi medij skulpture, stenskega objekta ter z uporabo mešanih medijev. Material, ki ga najraje raziskuje, je steklo s teksturo, ki redefinira uokvirjene podobe in objekte. Je asistent člana skupine Irwin – Mirana Moharja. Slednji igra pomembno mentorsko vlogo v ustvarjanju mladega umetnika.

Z umetniškimi deli se je Dominik predstavil v galerijah AVA in Equrna, ter sodeloval pri skupinski razstavi *Between the Atlantic and Pacific Oceans* (2019), ki ga je z inštitutom Ergo Sum zastavila in razstavila Daniela Danica Tepeš v Republiki Kiribati. Lansko poletje (2020) je bil del kiparske ekipe Mihe Knifca, kjer je kiparil hiper-realistične lutke, ki so razstavljene v razstavnih prostorih Blejskega gradu. Konec leta 2020 je razstavil dve avtorski deli z naslovom *A walk in the park* v projektnem prostoru ULAY Foundation. Junija 2021 je na ulični galeriji TrainStation SubArt v Kranju razstavljal serijo foto manipulacij *(S)porno*. Novembra 2021 je razstavljal na skupinski razstavi *Fragmenti* v Galeriji Krpan v Cerknici. Na skupinski razstavi *ZDSLU Transformacija Mitologij* so bila v letu 2022 razstavljena tri njegova dela. Svoja dela objavlja tudi na spletnem portalu Artfiks.

dominik.stibo@gmail.com

051 639 356



08. Prostorski koncept, 2022, teksturirano steklo, kuhinjski noži, les, 68,5 × 43,5 cm

Arijel Štrukelj

(1987)

Rojen je bil v Šempetru pri Gorici. Kot kipar ustvarja v različnih materialih (kamen, les, kovina, digitalni mediji). Leta 2006 je začel svojo restavratorsko pot in je sodeloval na številnih pomembnih projektih po Sloveniji in v tujini. Od leta 2012 je sodeloval na več kot 30 internacionalnih kiparskih simpozijih in kulturnih projektih v več kot 20 državah in na 4 kontinentih sveta. Ustvaril je preko 35 javnih plastik. Njegova dela so v stalnih zbirkah v muzeju kamnitih plastik v Huailenu (Tajvan) in v Galeriji-Muzeju v Lendavi.

Je član društev DLUSP, KUD Korenina in Sculpture Nomad. Živi in ustvarja med Cesto in Dunajem.

arijel.art@gmail.com

031 462 592



09. Digital Tensions, 2021, bron, 2kg, 30 × 22 × 19 cm

Manca Žitnik

(2002)

Rojena v Ljubljani. Šolanje je začela na OŠ Ledina, kjer obiskovala risarski krožek, po šoli pa še tečaj slikanja pri akademski slikarki Nataši Jan Virant. Šolanje je leta 2016 nadaljevala na Gimnaziji Ledina v Ljubljani, kjer je sodelovala pri ilustraciji šolske revije Mladika in krožku študijskega risanja. Leta 2018 je ilustrirala pesniško zbirko Ujeta v sebi avtorice Mojce Bukovnik, ki je izšla v marcu 2019 pri založbi Chiara. V letu 2019 je ustvarila ilustracije za spletno stran družinskega zavoda Vrtiljak. Po končani gimnaziji se je vpisala na Akademijo za vizualnih umetnosti AVA v Ljubljani, smer likovna umetnost. Trenutno zaključuje drugi letnik in dela kot informatorka in čuvajka v galeriji Cukrarna v Ljubljani. V svoji umetniški praksi se ukvarja predvsem s slikarstvom, v zadnjem letu pa preizkuša tudi medij instalacije.

mana.zitnik@gmail.com

040 977 471



10. Kaj je fora, 2021, barvni spreji, platno, 80 × 100 cm

Strokovna žirija natečaja Vabljeni mladi 2022:

Kristina Prah, univ. dipl. um. zg., kuratorica razstave Vabljeni mladi 2022, predsednica žirije;

Milan Ketiš, mag. slikarstva, strokovni član žirije;

Jure Kirbiš, kustos UGM, strokovni član žirije;

Živa Kleindienst, kuratorica in producentka (KID KIBLA), strokovna članica žirije;

Natalija Juhart, mag. lik. pedagogike in mag. grafike, strokovna članica žirije;

Andrej Lamut, fotograf, strokovni član žirije;

Mag. Mojca Štuhec, umetnostna zgodovinarka in kustosinja, strokovna članica žirije;

Vabljeni mladi:

Lara Ališić

Miha Erič

Klavdija Jeršinovec

Petja Kolenko

Karolina Radotić

Svitlana Ryabishchuk

Tajda Stiplovšek-Jug

Dominik Štibernik

Arijel Štrukelj

Manca Žitnik

Kolofon

Naslov kataloga: Vabljeni mladi 2022
Razstava del izbranih mladih umetnikov natečaja Vabljeni mladi 2022 v organizaciji DLUM, gostuje v Avli GT22, Glavni trg 22, Maribor, od 10. 6. do 1. 8. 2022

Katalog izdal: DLUM, Trg Leona Štuklja 2, Maribor
Založnik: DLUM, Maribor
Zanj: dr. h. c. Vojko Pogačar

Avtorica besedila: Kristina Prah
Avtor grafike na naslovnici: Miha Škerget
Oblikovanje in tehnično urejanje: Vojko Pogačar
Fotografije: arhivi avtorjev

Izid: Maribor, junij 2022

CIP – Kataložni zapis o publikaciji
Univerzitetna knjižnica Maribor

7(083.824)

VABLJENI mladi '22 : Razstava del izbranih mladih umetnikov natečaja Vabljeni mladi 2022 v organizaciji DLUM, gostuje v Avli GT22, Maribor, 10. 6. – 1. 8. 2022 [Elektronski vir] / [avtorica besedila Kristina Prah ; fotografije arhivi avtorjev]. – E-katalog. – Maribor : DLUM, 2022

Način dostopa (URL): <http://www.dlum.si>

COBISS.SI-ID 108556547

sponzorji:



